

Sygn. akt I ACa 128/16

I ACz 163/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSA Anna Cesarz

Sędziowie SA Wiesława Kuberska (spr .)

SA Krystyna Golinowska

Protokolant sekretarz sądowy Lidia Milczarek

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2016 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa **G. S.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta Ł.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 6 listopada 2015 r. sygn. akt II C 1808/14

i zażalenia strony pozwanej od punktu 3 powyższego wyroku

I. z zażalenia strony pozwanej zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od G. S. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200 (siedem tysięcy dwieście) zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

II. oddala apelację;

III. zasądza od G. S. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 600 (sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym;

IV. zasądza od G. S. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 128/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 6 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, w sprawie z powództwa G. S. przeciwko Skarbowi Państwa – Prezydentowi Miasta Ł. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, oddalił powództwo (pkt 1), nie obciążył powoda nieuiszczoną opłatą sądową od pozwu, przejmując ją na rachunek Skarbu Państwa (pkt

2), a także nie obciążył powoda zwrotem kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (pkt 3)

(wyrok – k. 127).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie ustaleń, które Sąd Apelacyjny w całości podzielił i przyjął za własne. Z ustaleń tych wynikało,

że w pozwie wniesionym do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 6 lipca 2006 r. Skarb Państwa - Prezydent Miasta Ł. wystąpił przeciwko E. S., I. S., T. W. oraz małoletnim J. S. i G. S. (reprezentowanym przez rodziców - G. S. i K. S.) o uznanie za bezskuteczne w stosunku do niego sześciu umów zawartych pomiędzy pozwanymi. Sprawa zawisła pod sygnaturą akt II C 785/06.

I. S. jest matką W. S. (1), który ożenił się z W. S. (2). W. i W. S. (1) mieli jednego syna - G. S., który związał się z K. S.. Dziećmi małżonków G. i K. S. są J. S. i G. S.. W. W. (2) jest siostrą W. S. (2).

Wyrokiem z dnia 9 października 2009 r. (sygn. akt II C 785/06) Sąd Okręgowy w Łodzi uznał za bezskuteczne w stosunku do Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Ł. następujące umowy:

a. darowizny 2/6 części nieruchomości położonej w S., oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 12 ha 66 arów i 28 m², objętej KW (...) prowadzoną przez V Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Z. - zawartą w dniu 28 grudnia 2001 r. w Ł. przed notariuszem R. K. pomiędzy W. i W. S. (1) a małoletnimi J. S. i G. S., reprezentowanymi przez ojca - G. S. (Rep. A 4569/2001),

b. darowizny 2/12 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) o powierzchni 3 ary 76 m², oznaczonej jako działka nr (...), objętej KW (...) prowadzoną przez XVI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi - zawartą w dniu 28 grudnia 2001 r. w Ł. przed notariuszem R. K. pomiędzy W. i W. S. (1) a małoletnimi J. S. i G. S., reprezentowanymi przez ojca - G. S. (Rep. A 4569/2001),

c. darowizny 2/12 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) o powierzchni 7 arów 8 m², oznaczonej jako działka nr (...), objętej KW (...) prowadzoną przez XVI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi - zawartą w dniu 28 grudnia 2001 r. w Ł. przed notariuszem R. K. pomiędzy W. i W. S. (1) a małoletnimi J. S. i G. S., reprezentowanymi przez ojca - G. S. (Rep. A 4569/2001),

d. darowizny 1/6 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) o powierzchni 7 arów 8 m², oznaczonej jako działka nr (...), objętej KW (...) prowadzoną przez XVI Wydział Ksiąg Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi - zawartą w dniu 23 stycznia 2002 r. w Ł. przed notariuszem R. K. pomiędzy W. i W. S. (1) a małoletnimi J. S. i G. S., reprezentowanymi przez ojca - G. S. (Rep. A 221/2002),

e. darowizny 2/6 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) o powierzchni 3 ary 76 m², oznaczonej jako działka nr (...), objętej KW (...) prowadzoną przez XVI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi - zawartą w dniu 23 stycznia 2002 r. w Ł. przed notariuszem R. K. pomiędzy W. i W. S. (1) a małoletnimi J. S. i G. S., reprezentowanymi przez ojca - G. S. (Rep. A 221/2002).

Ponadto Sąd Okręgowy w Łodzi powyższym wyrokiem uznał za bezskuteczną w stosunku do Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Ł. umowę darowizny 1/6 części nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) o powierzchni 7 arów 8 m², oznaczonej jako działka nr (...), objętej KW (...) prowadzoną przez XVI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi - zawartą w dniu 23 stycznia 2002 r. w Ł.

przed notariuszem R. K. pomiędzy W. i W. S. (1) a T. W. (Rep. A 221/2002); nakazał pozwanym T. W. oraz małoletnim J. S.

i G. S., reprezentowanym przez rodziców - G. S. i K. S., aby zezwolili na przeprowadzenie egzekucji z udziałów w nieruchomościach opisanych

w punktach 1 i 2 wyroku na zaspokojenie wierzytelności przysługującej Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta Ł.

w kwocie 379.687,28 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami jak w tytułach wykonawczych; oddalił powództwo w pozostałej części.

W punkcie 6 wyroku Sąd Okręgowy zasądził od G. S., J. S. i T. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 11.130 zł tytułem zwrotu wydatków na biegłych oraz kosztów adwokackich.

Apelacja powoda od wskazanego wyżej wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 marca 2010 r. (sygn. akt I ACa 29/10). Sąd Apelacyjny zasądził dodatkowo od J. S. i G. S. na rzecz Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Ł. kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi A. K. wszczął i prowadził pod sygnaturą akt KM 3268/13 postępowanie egzekucyjne skierowane do udziału G. S. wynoszącego 5/12 części nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Postępowanie egzekucyjne przeciwko W. S. (1)

i W. G. (poprzednio S.) w sprawie KM 3268/12 zostało wszczęte w oparciu o następujące tytuły wykonawcze:

- nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi w postępowaniu nakazowym w dniu 13 września 2002 r. (sygn. akt II Nc 179/02), zaopatrzony

w klauzulę wykonalności z dnia 29 stycznia 2003 r.,

- nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi w postępowaniu upominawczym w dniu 28 listopada 2003 r. (sygn. akt I Nc 501/03), zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 12 stycznia 2004 r.,

- wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 9 października 2009 r. (sygn. akt II C 785/06).

O wszczęciu egzekucji uczestnik postępowania - małoletni G. S. został powiadomiony w dniu 22 października za pośrednictwem swoich przedstawicieli ustawowych - rodziców G.

i K. S..

W dniu 15 maja 2014 r. na rachunek komornika wpłynęła kwota 399.000,58 zł. Przelew wpłynął z rachunku bankowego T. S. z adnotacją „splata zadłużenia w sprawie egzekucyjnej KM 3268/13 w zw. z sygn. akt II C 785/06”.

W dniu 29 maja 2014 r. na rachunek Biura Egzekucji Administracyjnej i Windykacji w Ł. wpłynęła kwota 44.068,50 zł.

Przelew wpłynął z rachunku bankowego (...) Sp. z o.o.

w S. z adnotacją „zp za G. S. II C 785/06”.

Powód podniósł, że na wpłaconą kwotę złożyły się:

- 379.687,28 zł - odpowiedzialność pauliańska za dług dłużników głównych,

- 11.130 zł - koszty procesu w sprawie II C 786/05 Sądu Okręgowego w Ł. za I instancję,

- 5.400 zł - koszty procesu w sprawie II C 786/05 Sądu Okręgowego

w Ł. za II instancję (I ACa 29/10),

- 52.251,80 zł - koszty postępowania egzekucyjnego KM 3268/13.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi A. K. postanowieniem z dnia 15 maja 2014 r. zakończył postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 3268/13 na podstawie art. 981 k.p.c. (wobec uiszczenia przez dłużnika należności wraz z kosztami postępowania)

i ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 52.251,80 zł.

W dniu 25 czerwca 2014 r. strona pozwana zwróciła na rzecz powoda kwotę 32.878,50 zł. Przelewu dokonano z adnotacją „zwrot dot. wpłaty w dn. 29 maja 2014 r. za G. S. II C 785/06”.

W piśmie z dnia 24 czerwca 2014 r. skierowanym do (...) S.

Sp. z o.o. w S., Biuro Egzekucji Administracyjnej i Windykacji Departamentu Finansów Publicznych Urzędu Miasta Ł. poinformowało, że wpłata dokonana w dniu 29 maja 2014 r. w wysokości 44.068,50 zł została rozksięgowana na koszty procesu objęte wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi

z 9 października 2009 r. (sygn. akt II C 785/06), zasądzone od G. S. w wysokości 11.130 zł oraz koszty nadania wyrokowi klauzuli wykonalności w wysokości 60 zł. Pozostała część wpłaty wobec braku stosownego pisemnego wniosku, o którym była mowa w rozmowach telefonicznych z Prezesem Zarządu - G. S. miała zostać zwrócona. Wskazano wówczas, że jeżeli (...) Sp. z o.o. zamierza zaspokoić tą kwotą część zadłużenia objętego toczącym się postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu M. D., nie ma przeszkód, aby dokonać takiej wpłaty bezpośrednio na rachunek Komornika.

Pismem z dnia 25 września 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu M. D. zawiadomił o wszczęciu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 2383/13 i wezwał W. S. (1) do zapłaty kwoty 140.230,68 zł z tytułu należności głównej i kwoty 149.165,73 zł

z tytułu odsetek i kosztów procesu, wszczynając postępowanie egzekucyjne pod sygnaturą Km 2383/13.

Komornik w wezwaniu do zapłaty powołał się na następujące tytuły wykonawcze:

- nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 26 stycznia 2005 r. (sygn. akt II Nc 522/04), zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 30 maja 2005 r.,

- nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi w dniu 30 stycznia 2006 r. (sygn. akt II Nc 101/06), zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 6 kwietnia 2006 r.,

- wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 9 października 2009 r. (sygn. akt II C 785/06),

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 5 marca 2010 r. (sygn. akt I ACa 29/10).

Postępowanie egzekucyjne toczące się u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu M. D. zostało skierowane do udziału powoda we współwłasności nieruchomości położonej w S. wynoszącego 1/6.

G. S. ma 19 lat, pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym z rodzicami i siostrą, nie posiada własnych dochodów ani oszczędności. Jedyńm jego majątkiem jest udział wynoszący 1/6 we własności nieruchomości w S., zajęty przez Komornika Sądowego.

Sąd Okręgowy oddalił powództwo, wskazując na to, że sytuacja prawna powoda ma szczególny charakter, bowiem wynika z faktu skutecznego skorzystania przez wierzyciela z instytucji ochrony pauliańskiej, które doprowadziło do uznania szeregu dokonanych przez dłużników na rzecz małoletniego powoda darowizn za bezskuteczne, a także poskutkowało nakazaniem powodowi udzielenia zezwolenia na przeprowadzenie egzekucji z darowanych mu udziałów w nieruchomościach z ograniczeniem do kwoty 379.687,28 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami jak w tytułach wykonawczych. Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości, że powodowi przysługiwało prawo do

wytoczenia niniejszego powództwa. Wszak powód został zobowiązany do znoszenia egzekucji ze swojego majątku (nabytego od dłużników), stając się tzw. dłużnikiem w egzekucji. Niemniej jednak Sąd uznał, że powództwo to nie spełniało wymogów art. 840 k.p.c. in fine oraz art. 840² k.p.c., które wymagają, by powództwo przeciwegzekucyjne dotyczyło tytułu wykonawczego bądź tytułu egzekucyjnego lub innego dokumentu, któremu nie nadaje się klauzuli wykonalności. Sąd Okręgowy zaznaczył, że wyrok uwzględniający skargę pauliańską nie podlega zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności, ponieważ nie podlega wykonaniu w drodze egzekucji, nie jest zatem tytułem wykonawczym (zdadność egzekucyjną posiadają tylko zawarte w wyrokach pauliańskich orzeczenia o kosztach procesu, w stosunku do osoby trzeciej). Z drugiej zaś strony stwierdził, że wyrok ten nie należy do tytułów egzekucyjnych, mogących stanowić podstawę egzekucji bez nadania im klauzuli wykonalności. W tym zakresie Sąd Okręgowy miał na uwadze, że tytuł egzekucyjny musi zawierać wyraźne sformułowanie obowiązku świadczenia, wyrażające się najczęściej słowami polecającymi konkretne zachowanie się dłużnika (np. zasądza, nakazuje, zobowiązuje itp.). Tymczasem wyrok uwzględniający powództwo

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i nakazujący udzielenie zezwolenia na przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego w celu zaspokojenia wierzytelności do określonej kwoty nie kreuje obowiązku określonego świadczenia, lecz obowiązek znoszenia określonego zachowania wierzyciela pauliańskiego. Wobec powyższego Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że art. 840 k.p.c. nie znajdował w sprawie zastosowania do obrony powoda przed egzekucją ponad wysokość wierzytelności określonej w punkcie 3 wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 9 października 2009 r. (sygn. akt II C 786/05). Sąd Okręgowy stwierdził jednocześnie, że w sytuacji prowadzenia przez komornika postępowania egzekucyjnego z udziału powoda w nieruchomości w S. - mimo zaspokojenia wierzytelności - powodowi przysługują odpowiednie środki ochrony prawnej, przede wszystkim skarga na czynności komornika.

Zważywszy na to, że powód korzystał w toku procesu ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości, wobec czego Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatek w postaci opłaty od pozwu w wysokości 17.071 zł, Sąd Okręgowy, kierując się wiekiem powoda oraz brakiem własnych dochodów i oszczędności, na podstawie art. 113 ust. 4 u.k.s.c. odstąpił od obciążenia powoda obowiązkiem zwrotu nieuiszczonej opłaty sądowej. Z tych samych względów – z zastosowaniem art. 102 k.p.c. - Sąd Okręgowy nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

(uzasadnienie zaskarżonego wyroku – k.128 - 132 verte).

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wywiódł powód, zaskarżając go w całości i podnosząc następujące zarzuty:

1. naruszenia prawa procesowego poprzez niezastosowanie w sprawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w sytuacji, gdy z prawidłowo dokonanych ustaleń faktycznych wynika, że powód w znacznej mierze, w zakresie dochodzonym niniejszym powództwem zaspokoił wierzyciela po powstaniu tytułu egzekucyjnego,
2. naruszenia prawa procesowego poprzez niezastosowanie w sprawie przepisu art. 840² k.p.c. pomimo spełnienia jego przesłanek w sytuacji, gdy egzekucja przeciwko powodowi toczy się na podstawie tytułu egzekucyjnego, któremu nie nadaje się klauzuli wykonalności, co daje powodowi legitymację czynną w sprawie z powództwa wytoczonego w oparciu o przepis art. 840 k.p.c.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku zgodnie z treścią oddalonego powództwa

(apelacja – k. 150, 158 – 161).

Pozwany odpowiadając na apelację wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (k. 166 – 168).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja w obliczu nietrafności podniesionych w niej zarzutów nie mogła spowodować postulowanej korekty zaskarżonego orzeczenia.

Skarżący nie zakwestionował poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych uznając, że stan faktyczny sprawy był bezsporny. Brak zarzutów, które miałyby odwoływać się do sposobu gromadzenia materiału dowodowego i jego oceny, a także brak podstaw do stwierdzenia nieważności postępowania uzasadniał przyjęcie, że materiał procesowy został prawidłowo zebrany, był wyczerpujący i poddany należytej ocenie, zwłaszcza że Sąd Okręgowy nie udaremnił inicjatywy dowodowej żadnej ze stron.

Apelacja została w istocie skoncentrowana wokół zagadnienia zastosowania przepisów dotyczących zasadności powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Skarżący stanął na stanowisku, że wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z 9 października 2009 r. (sygn. akt II C 785/06),

a ściślej rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 jego sentencji, był tytułem egzekucyjnym będącym podstawą prowadzonej egzekucji bez konieczności zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności, a zatem należał do kategorii tytułów egzekucyjnych wskazanych w art. 840² k.p.c. Stanowisko to nie zasługiwało jednak na aprobatę, o czym szeroko wypowiedział się Sąd Okręgowy. Skarżącemu umknęło w szczególności, że możliwość prowadzenia egzekucji na podstawie tytułu egzekucyjnego, który nie wymaga nadania klauzuli wykonalności w celu przekształcenia go w tytuł wykonawczy należy do sytuacji wyjątkowych, ograniczonych do przypadków wskazanych w ustawie. Tymczasem przepis, który określałby przynależność wyroku uwzględniającego skargę pauliańską do tego rodzaju tytułów egzekucyjnych nie został przewidziany. Skarżący nie dostrzegł przy tym, że tytuł egzekucyjny (niezależnie od tego

czy wymaga nadania klauzuli wykonalności, czy też nie) musi stwierdzać istnienie i precyzować zakres nadającego się do egzekucji roszczenia wierzyciela,

a jednocześnie istnienie oraz zakres obowiązku prawnego dłużnika (Dolecki Henryk (red.), Wiśniewski Tadeusz (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom IV. Artykuły 730-1088, wyd. II). Nadającemu się do egzekucji roszczeniu musi zatem odpowiadać zachowanie dłużnika polegające na obowiązku określonego świadczenia. Podkreślane przez skarżącego zachowanie polegające na znoszeniu egzekucji prowadzonej z uzyskanych na drodze bezskutecznych darowizn składników majątkowych nie jest równoznaczne

z obowiązkiem świadczenia, któremu odpowiadałaby treść roszczenia wierzyciela. Zasadniczo roszczenie wierzyciela odnosi się do zapłaty, natomiast

w postępowaniu ze skargi pauliańskiej do uzyskania orzeczenia niweczącego skuteczność kwestionowanych czynności prawnych (w niniejszej sprawie darowizn). Wbrew zapatrywaniom skarżącego wymóg znoszenia egzekucji jest skutkiem uwzględnienia skargi pauliańskiej z uwagi na uzyskanie przez wierzyciela uprawnienia do prowadzenia egzekucji z majątku osoby trzeciej, nie zaś przedmiotem roszczenia wierzyciela, które nadawałoby się do egzekucji, i co równie istotne istnieje niezależnie od ujęcia go w formę rozstrzygnięcia zawartego w sentencji wyroku.

W tej sytuacji trafna pozostaje ocena Sądu Okręgowego, że powództwo,

z którym wystąpił skarżący nie dotyczyło tytułu wykonawczego, który mógłby utracić wykonalność w trybie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Wszak wykonalności rozumianej jako zdatność do prowadzenia na jego podstawie egzekucji wyrok z dnia 9 października 2009 r. nigdy nie miał (poza rozstrzygnięciem o kosztach procesu, którego nie dotyczyło powództwo). Egzekucji podlegały zapewne

innego rodzaju orzeczenia (określające obowiązek zapłaty). Jeśli egzekucja doprowadziła do zaspokojenia ujętej w nich wierzytelności, okoliczność prowadzenia przez komornika dalszego postępowania uzasadniać może skorzystanie z odpowiednich środków ochrony, w tym skierowanie skargi na czynności komornika, na co zwrócił uwagę Sąd Okręgowy. Wobec powyższego wyegzekwowanie należności bądź dobrowolne zaspokojenie wierzyciela w toku prowadzonej egzekucji było jurydycznie obojętne na obecnym etapie postępowania.

Analiza treści apelacji ujawniła nadto wątpliwości skarżącego dotyczące prawidłowości oznaczenia zakresu egzekucji z jego majątku, którą ma obowiązek znosić. Zgodnie z treścią punktu 3 wyroku z dnia 9 października 2009 r. skarżący został zobowiązany do udzielenia zezwolenia na przeprowadzenie egzekucji z udziałów w nieruchomościach opisanych w punktach 1 i 2

wyroku na zaspokojenie wierzytelności przysługującej Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta Ł. w kwocie 379.687,28 zł

z ustawowymi odsetkami i kosztami jak w tytułach wykonawczych. Przytoczona treść jest jednoznaczna i nie podlega oczekiwanej przez skarżącego wykładni. Ponowienie zaś rozważań na temat oceny przesłanek zastosowania art. 527 i następnych k.c. (do których nawiązywało przytoczone w apelacji orzecznictwo) było niedopuszczalne wobec charakteru niniejszego postępowania oraz prawomocnego rozpoznania skargi pauliańskiej, zwieńczonego wyrokiem z dnia 9 października 2009 r.

W tym stanie rzeczy, uznając argumenty skarżącego jedynie za przejaw nieuzasadnionej polemiki z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego, Sąd Apelacyjny oddalił przedstawioną apelację po myśli art. 385 k.p.c., zaś o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł stosownie do art. 98 § 1 k.p.c.

w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U.2016.1313 j.t.) i § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 in principio rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.).

Sąd ad quem nie zastosował wobec powoda w postępowaniu apelacyjnym art. 102 k.p.c., uznając, że nie zachodzą in casu przesłanki objęte tym przepisem.

Przede wszystkim sprawa nie ma wyjątkowego charakteru. Jest dalszym ciągiem postępowania zainicjowanego dziesięć lat temu z uwagi na nieregulowanie przez dłużników – najbliższą rodzinę powoda – należności wobec Skarbu Państwa – Prezydenta Miasta Ł.. Po upływie tego okresu nadal nie doszło do wyegzekwowania całej wierzytelności – nie doszło do zapłaty odsetek

i kosztów procesu. W istocie okoliczność, że powód jest młodą osobą nie ma żadnego znaczenia, gdyż został obdarowany udziałami w nieruchomościach jako bardzo małe dziecko i w rzeczywistości wszystkie czynności w jego imieniu podejmowali przedstawiciele ustawowi, w tym ojciec – dłużnik G. S.. Ponadto powód mimo młodego wieku jest współwłaścicielem nieruchomości położonej w S.. Poza tym strona powodowa wywiodła apelację w sytuacji, kiedy powództwo zostało oddalone z obszernym wyjaśnieniem przyczyn tej decyzji, a zatem powinna była realnie liczyć się z oddaleniem środka odwoławczego i konsekwencjami procesowymi tego faktu.